

Ἡ Ἰταλίς ὑψίφωνος Ἀδα Τζιακέτι

Κατὰ τὰς παραστάσεις τοῦ ἐν Φαλήρῳ Ἰταλικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου πρωτηγωνίστησεν ἡ πολυθέλητος διερμηγνέτρια τῶν μεγάλων Ἰταλικῶν μουσουργῶν καὶ ἐκλεκτῆ τοῦ Καροῦζο φιλῆ Ἀδα Τζιακέτι. Τὸ τάλαντον τῆς ὑποκρισεως, ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν φωνῆς, ἣτις εἰς τοὺς μᾶλλον δυσχερεῖς, ρόλους οὔτινες ἀπαιτοῦν ἐντασιν καὶ εὐστροφίαν καὶ ψυχικὰς δονήσεις, ἀνεδείχθη ἀπαράμιλλος. Ἡ δεσποινὶς Τζιακέτι ἀνεχώρησεν ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν δίκην τοῦ Καροῦζο, συγχρόνως δὲ ὅπως ὑπογράψῃ συμβόλαιον μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Μεγάλου Μελοδράματος τῆς Ν. Ὑόρκης, ἐνθα θὰ ἐργασθῆ κατὰ τὴν χειμερινὴν περιόδον. Ἡ δεσποινὶς Τζιακέτι κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονήν τῆς συχνὰ ἐπισκέπτετο τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, μελετῶσα τὴν τέχνην αὐτῶν.

*

Τὸν Ὀκτώβριον θ' ἀνοίξῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν πόλιν Σένεμπερκ ἔκθεσις ἀφιερωμένη εἰς τὴν μνήμην τῆς Βασιλίσσης Λουίζης καὶ ἀφορῶσα «Τὸ παιδίον κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας». Θὰ ἐκτεθοῦν φορέματα, βιβλία, χειρόγραφα, παιγνίδια, εἰκόνες καὶ ὅτι ἄλλο ἔχει σχέσηιν μετὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ἀποδειχθῆ ἂν τὰ παιδιά ἀνατρέφοντο καὶ ἐδιδάσκοντο καλλίτερα τότε ἢ τώρα. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως προσπαθεῖ ἰδίως νὰ συλλέξῃ τὰ λείψανα τῶν βιβλίων, εἰκόνων, χειρογράφων, παιγνιδίων κτλ. τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

*

Εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους Γάλλους γλύπτας, ὁ Emm. Fremiet, ἀπέθανεν εἰς τοὺς Παρισίους. Ἐγεννήθη τῷ 1824, ἦτο δὲ ἀνεψιὸς καὶ μαθητὴς τοῦ Rude. Κατ' ἀρχὰς ἐργάζετο ὡς λιθογράφος διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ εἶτα ἔγινεν ζωγράφος. Τὸ πρῶτον γλυπτικὸν ἔργον μετὰ τὸ ὅποιον ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Παρισινὸν Σαλὸν τῷ 1845 ἦτο μία σπουδὴ Cazeille. Ἐκτοτε

ἐξέθηκε πλέον τῶν 200 ἔργων, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίθησαν τὰ ἐξῆς: Chien courant blessé (μουσεῖον Λουξεμβούργου), Le cheval à Montfaucon (ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους), Carabinier, Voltigeur, μία σειρά ἀγαλμάτων τῆς ἐποχῆς Ναπολέοντος τοῦ Γ', Cavalier romain (βραβεῖον τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1867), Napoléon I', La Guerre (κολοσσιᾶ προτομή, 1872), Jeanne d' Arc (ἀγαλμα στηθῶν εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Πυραμίδων τῷ 1847), Le Grand Condé, Charles V (ἰδρὸν δὲν εἰς τὴν Ἐθνικ. βιβλιοθήκην) Chevaux de cours (σύμπλεγμα ὀρειχάλκινον, 1885), Gorille (βραβεῖον τιμῆς 1887), Vélasquez, Saint Georges, Orangs—outango et sauvage de Bornéo (ποιηθὲν διὰ τὸ Μουσεῖον), Saint Michel καὶ ἄλλα. Ἀπὸ τοῦ 1892 ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἦτο δὲ καὶ καθηγητὴς τοῦ σχεδίου τῶν ζώων εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

*

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπεβίωσε ὁ μέγας ζωγράφος τῆς πορρογραφικῆς σχολῆς Χώλμαν Χὼντ. ὅστις ἀπεφασίσθη νὰ ταφῆ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Πάνθεον, ἦτοι εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ δὴ εἰς τὴν γωνίαν τοῦ πρανάου, τὴν καλουμένην γωνίαν τῶν καλλιτεχνῶν, παραπλεύρως τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου του φίλου καὶ διασώμου ζωγράφου τῆς Ἀγγλίας Μιλλέ.

Ἡ κηδεία ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος, ἐπειδὴ δὲ ὁ ζωγράφος διὰ τῆς διαθήκης του ἐξήτησε τὴν καθῆσθαι τῆς σοροῦ του, διὰ πρῶτην φορὰν κατετέθη τέφρα ἀνθρωπίνῃ εἰς τὸν Ἅγιον Παῦλον.

ΘΕΑΤΡΑ

Ἡ δεσποινὶς Ζωγράφου εἶνε ἡ πρώτη δραματικὴ συγγραφεύς, ἣς ἔργον ἀνεβιβάσθη πρὸ ἐτῶν ἐπὶ σκηνῆς. Ἡ «Τζένη μετὰ τὸ γέλοιο τῆς» εἶνε κομπογραμμένον δραματάκι μὲ πραιότυπον σύνθεσιν, γραμμένον με ὅλους γυναικεῖαν χάριν. Δὲν ἔχει δραματικὰς ἐξάρσεις, μάλιστα ἡ σκηνὴ τῆς συναντήσεως τῆς Τζένης μετὰ τὸν Στέφανον—ἴσως διότι ἐπαίχθη ψυχρὰ—δὲν ἔδωκε τὴν συγκίνησιν, ἣν ἡ κριτικὸς ἐκείνη στιγμήν ὑπέσχετο. Πολὺ εὐμορφο τὸ τέλος. Ἡ κῆρυξ ἡ αἰωνίως καὶ διὰ τὸ παρα-

Εὐγενία Ζωγράφου

μικρὸν γελῶσα, θυσιάζει χάριν μᾶς φίλης τῆς τὸ αἴσθημά τῆς, ὁ ἀθάψος, ὁ χαριτωμένος χαρακτήρ τῆς